PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIV — Nr. 8854 | 4 PAGINI — 30 BANI | Marți 9 mai 1978

Ziua Independenței și Ziua Victoriei

EROICE PAGINI DE ISTORIE SCRISE CU SÎNGELE POPORULUI

Retrăim în această zi de 9 mai cu toată puterea sufletului și cu înaltă mîndrie patriotică două mari evenimente istorice. Două evenimente situate, printr-o fericită coincidență, în aceeași zi, la distanță de aproape șapte decenii. Amîndouă, înscrise cu litere de foc și sînge, de-a pururi dăinuitoare, în istoria României și păstrate cu venerație în inimile și conștiințele noastre. Două evenimente în care se contopesc visurile și aspirațiile de veacuri, suferințele și jertfele, truda și lupta unui popor greu încercat în milenara-i existență. Amîndouă au însemnat pentru România temelii trainice ale istoriei sale moderne. Zidire și rezidire. Ecoul de dincolo de secol : „Sintem o națiune liberă, independentă !", ecou care a vibrat în piepturile tuturor românilor, hotărîți să înlăture pentru totdeauna asuprirea otomană, avea să capete noi și puternice rezonanțe 68 de ani mai tîrziu, în 1945, tot la 9 mai — Ziua Victoriei — cînd se prăbușea, zdrobit definitiv, vrăjmașul hitlerist care atentase la libertatea popoarelor.

Scump, foarte scump a plătit poporul român, de-a lungul istoriei, libertatea și independența sa. Cu jertfe și sacrificii fără număr, cu sîngele tînăr al celor mai buni fii ai săi, chemați de la coarnele plugului sau din uzină sub flamura țării. Dar jertfele n-au fost zadarnice. Prin ele s-a înălțat și a înflorit România, prin ele și-a cîștigat poporul nostru un loc demn în rîndul popoarelor lumii, edificînd astăzi, sub conducerea Partidului Comunist, societatea nouă, socialistă, stăpîn pe propriile destine. **„Greutățile prin care a trecut poporul român, adversitățile pe care le-a înfruntat, precum și victoriile pe care le-a cucerit în momentele de răscruce ale existenței sale** — spunea secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, la sărbătorirea Centenarului Independenței de stat a României — **demonstrează în mod incontestabil că un popor hotărît să-și apere glia, libertatea și neatîrnarea, decis să nu precupețească nimic pentru a-și afirma drepturile inalienabile, pentru a-și cuceri un loc demn sub soare, nu poate fi înfrînt și îngenunchiat de nimeni și de nimic, niciodată !"**.

Evocînd cu venerație și mîndrie patriotică glorioasele evenimente de la 9 mai — evenimente cu adînci semnificații în devenirea țării — poporul român aduce astăzi prinosul de recunoștință față de faptele ilustre ale înaintașilor care nu și-au precupețit viața pentru libertatea și independența patriei, pentru o lume a păcii, a înțelegerii și colaborării pe baza principiilor deplinei egalități între state.

Cinstind ziua de 9 mai, împreună cu toți cei ce trăiesc și muncesc pe pămîntul României, tineretul sportiv al țării aduce un vibrant omagiu celor ce au scris cu sînge aceste pagini luminoase ale istoriei neamului, dedicînd zilei de 9 mai numeroase întreceri în cadrul competiției naționale cu nume de simbol, „Daciada". Totodată, pe meridianele lumii, unde participă la competiții internaționale, sportivii noștri se fac mesagerii dorinței de pace și prietenie pe care o nutrește poporul român, făuritor al unei vieți noi, al unei istorii noi, socialiste.

Succes total al caiaciștilor și canoiștilor români la Pancearevo

„START LANSAT" AL FLOTILEI NOASTRE SPRE CAMPIONATELE MONDIALE

Întîmplarea a făcut, desigur, ca lacul Pancearevo, din apropierea capitalei Bulgariei, care găzduise ultima evoluție a caiaciștilor și canoiștilor români din sezonul internațional 1977, să fie, totodată, și punctul de plecare al flotilei noastre în noul an competițional. Amintirile plăcute din vara trecută, cînd sportivii români au încheiat campionatele mondiale cu unul dintre cele mai frumoase bilanțuri din istoria participării lor la competiția supremă, au fost, așadar, completate de o victorie totală, absolută, la această a treia ediție a Campionatului Balcanic, performanță neobișnuită în regatele internaționale, chiar și pentru o echipă de valoarea celei românești. Într-adevăr, dacă la edițiile precedente, în 1976 la Belgrad și în 1977 la Snagov, caiaciștii și canoiștii noștri cedaseră cîte o probă, de această dată ei s-au impus autoritar în cele 13 probe ale concursului, cucerind toate titlurile de campioni balcanici : TOȚI CEI 18 SPORTIVI ROMÂNI CARE AU LUAT STARTUL LA PANCEAREVO SE ÎNTORC LA BUCUREȘTI CU CEL PUȚIN O MEDALIE DE AUR !

Ivan Patzaichin *și-a adăugat încă două victorii la impresionantu-i palmares*

Consemnată ca atare, performanța lor impune cîteva precizări în privința adversarilor întîlniți și a condițiilor de întrecere. Este adevărat, în ansamblu, echipele Bulgariei și Iugoslaviei nu reprezintă forțe de prima mărime, dar în componența lor figurează cîteva individualități remarcabile : canoiștii Ljubek (Iugoslavia) — campion olimpic la C 1 — 1 000 m — și Lubenov (Bulgaria), echipajul de caiac 4 fete al Bulgariei, campion mondial în anul trecut, caiaciștii Borisov (Bulgaria) și Ianici (Iugoslavia). Aceste prezențe au făcut ca multe curse „să fie echilibrate, cu învingători decși numai pe ultimii metri. **De fiecare dată, victoriile au revenit reprezentanților noștri, dovadă că valoarea lor intrinsecă, recunoscută, a fost susținută de o bună pregătire a acestei prime ieșiri pe apă** (într-o competiție internațională), certificat elocvent al seriozității permanente în antrenament și concursuri manifestate de caiaciștii și canoiștii noștri. Aspect cu atît mai îmbucurător, cu cît condițiile de concurs nu au fost dintre cele mai favorabile : Pancearevo

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2—3)

Ieri, pe aeroportul internațional Otopeni

APLAUZE PENTRU LUPTĂTORII NOȘTRI MEDALIAȚI LA „EUROPENE"

Luni dimineața, la numai 15 ore după ultima festivitate de premiere desfășurată în sala „Festivalna" din Sofia, odată cu încheierea campionatelor europene de lupte libere, reprezentanții țării noastre la competiția continentală s-au înapoiat în țară. Pe aeroportul internațional Otopeni, luptătorii și tehnicienii noștri au fost așteptați și întîmpinați cu multă căldură de numeroși activiști ai mișcării sportive, antrenori, colegi, rude, prieteni, care i-au aplaudat pentru frumoasele lor performanțe. Membrii echipei clasate pe locul 3 în Europa, în componența căreia se aflau cinci medaliați ai competiției continentale (Gh. Rașovan, A. Neagu, M. Pîrcălabu, T. Seregely, V. Pușcașu s-au aflat, firesc, și în atenția noastră, a gazetarilor, dornici să aflăm impresia lor.

Delegația luptătorilor noștri la înapoierea în țară, pe aeroportul Otopeni Foto : Dragoș NEAGU

Primul pe care l-am întîlnit a fost tînărul antrenor al lotului, fostul internațional din anii trecuți, **Vasile Iorga. „Cum a fost Vasile ?" „Mult mai greu decît atunci cînd eram sportiv,** ne-a răspuns acesta. **Cînd luptam eu, trebuia să mă preocup numai de problemele mele. Acum, de întreaga echipă. Și îmi pare nespus de rău că n-am adus acasă și o medalie de aur. Neagu a fost foarte aproape de primul loc".**

Următorul dialog l-am purtat, în mod firesc, cu studentul ieșean **Aurel Neagu**, medaliat cu argint la prima sa participare la campionatele europene.

— Știm că puteai să devii campion european. Ce s-a întîmplat de nu ai reușit ?

— Cînd m-am întîlnit cu sovieticul Ibrahimov (n.n. cel care a cîștigat titlul) eram abia la începutul concursului. Știam că sînt bine pregătit, dar nu mă credeam capabil de o mare performanță. În repriza a doua, îl conduceam la puncte cu 4—3 și perspectiva unei mari victorii m-a intimidat. Un singur moment am greșit și Ibrahimov mi-a făcut un „rebur" la coapsă, trecîndu-mă prin „pod". Spre surprinderea mea, arbitrii i-au acordat tușul. Nu m-am descurajat. Dimpotrivă, mi-am dat seama că pot mult mai mult. În continuare, am cîștigat toate meciurile. Eu sînt mulțumit de rezultat și fericit să constat că potențialul meu de luptă este destul de mare. Pe viitor mă voi pregăti și mai temeinic și sper să nu mai greșesc. **(M. Tr.).**

RUGBYUL ROMÂNESC ARE RESURSE. ELE TREBUIE ÎNSĂ MAI BINE VALORIFICATE !

S-au consumat, așadar, alte 160 de minute pe drumul relațiilor rugbystice româno-britanice, jumătate dintre ele reprezentînd, cum am mai spus, primul jalon al unui probabil și așteptat palmares oficial. Dincolo de amărăciunea firească pe care ți-o dă o înfrîngere (mai ales la 12—13), să reținem drept un cîștig al scurtului **turneu englez '78** în România însăși... **prezența** la București și Constanța a unei atît de puternice, pline de virtuți tehnice, selecționate din patria rugbyului, posibilitatea oferită de a-i urmări „pe viu" pe un **Cusworth** („uvertura" care în meciul test a fost adversarul nostru numărul 1), **Demming, Bushell, Butler, Fidler, Boyle** (înaintașii titulari ai celui mai bun XV englez al momentului — Gloucester), **Pryor sau Raphael** (talonerul care a jucat în celebra formație Barbarians).

În acest context, trebuie spus din capul locului că reprezentativa B a României a reușit duminică să descrețească frunțile după înfrîngerea suportată miercuri de selecționata Capitalei, un XV care nu a onorat frumoasa tradiție a rugbyului bucureștean. S-a văzut, pregătirea acestei formații a fost **superficială**. Pe de altă parte, și-a făcut loc în alcătuirea ei o prea mare doză de **subiectivism**. Au fost numiți la cîrma ei trei antrenori de la trei cluburi **(P. Cosmănescu, I. Țuțuianu** și **Th. Rădulescu)**, cu stiluri, cu concepții diferite. Și deoarece s-a demonstrat că practica **clubismului** joacă prea adesea feste, ne gîndim la transpunerea în viață a unei idei mai vechi, îmbrățișată în majoritatea țărilor cu rugby avansat — ÎNFIINȚAREA UNEI COMISII DE SELECȚIE, alcătuită din oameni cu mare experiență, cu „ochii" negați de culorile vreunei echipe.

Incontestabil, echipa secundă a țării și-a cîștigat, printr-un joc viguros, atletic, nu lipsit însă și de o anume doză de tehnicitate, mai ales la nivelul înaintării, merite care probează că rugbyul nostru posedă un **autentic rezervor de cadre tinere**, cărora trebuie să li se dea posibilitatea SĂ JOACE, SĂ CÎȘTIGE EXPERIENȚĂ INTERNAȚIONALĂ în dispute cu adversari puternici. Cu alte cuvinte, se impune asigurarea unui CALENDAR COMPETIȚIONAL BOGAT ȘI CONTINUU acestei selecționate B. Ea a impresionat la Constanța prin **combativitate**, prin **ambiție** (adică tocmai ceea ce a lipsit miercuri echipei Bucureștiului) și — nu în ultimul rînd — printr-o **bună pregătire fizică**, printr-o **idee precisă de**

Dimitrie CALLIMACHI
Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2—3)

Duminică, în localități din județul Buzău

UNII AU FOST CONCURENȚI, ALȚII — SPECTATORI ȘI ÎMPREUNĂ AU PETRECUT O FRUMOASĂ ZI DE „DACIADĂ"

Către centrul comunei veneau oameni din toate direcțiile. Unii purtau costume, alții frumoase straie naționale, iar mulți copii aveau pe ei treninguri. Cei mai virstnici s-au urcat în cîteva „Dacii", pornind către o localitate învecinată, unde aveau să ia parte la una dintre etapele Festivalului național „Cîntarea României". Dar la **Vadu Pașii** — căci în această localitate rurală din județul Buzău ne aflam — au rămas cîteva sute de băieți și fete. Locul lor de întîlnire — după cum am putut afla citind cîteva anunțuri afișate la loc vizibil — erau stadionul și baza sportivă a școlii generale. La aceasta din urmă am poposit și noi. **Ștefan Chijer** din clasa a VIII-a A, **Gheorghe Zabă** din-tr-a VIII-a B, **Ion Stanciu** și încă mulți alți elevi veniseră gazda „Festivalului pionieresc al handbalului", competiție înscrisă în „Daciadă" și ne pe terenul de handbal cu mult înainte de începerea meciurilor. **Chijer** ne spune : **„Sintem azi gătim să-i întîmpinăm pe oaspeți. Fiecare avem cîte o treabă. Noi, de exemplu, marcăm terenul". Mai tîrziu au venit** și oaspeții. Erau elevii școlilor din comunele **Bălăceanu, Cocbirleanca, Săgeata** și **Robeasca**. Întrecerea handbalistică a ținut pînă seara tîrziu. Profesorul de educație fizică **Alexandru Adam** a lucrat cot la cot cu elevii săi...

...Zgomot de mașini, duduit de motoare în centrul orașului **Rm. Sărat**. De la poarta stadionului municipal pornește o lungă coloană de autoturisme.

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2—3)